

enede Dampskibsselskab til Livs. Det vil jeg paa ingen Maade, tværtimod. Det forenede Dampskibsselskab har efter min For-
 mening saa mange Fortjenester af Sam-
 færdselsforholdene her til Lands og af Damp-
 skibsforbindelsen med udenrigske Pladser, at
 vi maa være glade ved det. Men naar det
 virkelig forholder sig saaledes, som den ærede
 Folketingsmand har erklæret, at det i 25
 Aar har været Bestemmelsen, at der blev
 givet Ekstrabetaling for det Arbejde, som
 Søfolkene maatte præstere om Søn- og
 Helligdage, kan meget godt — jeg siger ikke,
 det vil blive det — Resultatet blive det, at
 hvis dette Endringsforslag ikke bliver ved-
 taget, saa vil det forenede Dampskibsselskab
 og navnlig Folkene ikke kunne indse, at de
 ere berettigede til at forlange saadan Ekstra-
 betaling, skønt de have haft Hævd paa det i
 25 Aar, og de kunde tro, at naar der nu
 kom en Lov, som ikke gav nogen Hjemmel i
 saa Henseende, ere de hjemfaldne til at skulle
 arbejde om Søndagene uden Ekstrabetaling,
 og derved miste de dette Tillæg. Jeg kan
 ikke se andet end, at, som Sagen foreligger,
 skulde man nemt kunne se en Passus til
 Paragraffen, som gjorde det muligt at lade
 dem vederfares fuld Ret, idet man nemlig
 kunde sige, at naar de Skibe, som fare i
 indenrigt Fart, ved indtrufne Omstændigheder
 komme til at løsse og lade paa Søn- og
 Helligdage, skal det Mandskab, som udfører
 dette Hverv, have Erstatning. Det var i
 alt Fald noget, som kunde komme dem til
 Hjælp, hvis man ikke vil gaa den Vej, som
 jeg anser for den rette: at stemme Ja for
 Endringsforslag under Nr. 11 til § 96.
 Hertil skal jeg indskrænke mig.

B. Holm: Maa jeg bede om Ordet
 for en ganske kort Bemærkning.

Formanden (H og Sbro): Folketings-
 manden for Københavns 5te Valgkrets har
 Ordet for en kort Bemærkning.

B. Holm: Jeg vil blot bemærke til
 den sidste ærede Taler, som jeg i øvrigt tal-
 ter for den Støtte, han ydede mig, at jeg
 fornuftigvis ikke kan have motiveret min
 Stilling med, at jeg vilde komme det forenede
 Dampskibsselskab til Livs, idet jeg kun holdt
 paa noget, som har været bestaaende i 25
 Aar. Følgelig kan jeg umulig derved komme
 Selskabet til Livs, naar jeg kun forlanger,
 at Selskabet skal holde paa det, som det i
 Forening med andre Skibsredere har ladet
 gælde i 25 Aar.

C. Sprensen: Den højtærede Mini-
 ster udtalte med Hensyn til Endringsfor-
 slaget under Nr. 6, at en saadan Bestem-
 melse kunde ad privat Vej og ved Kontrakt
 mellem Medredere og Skibsføreren blive
 indført, og det vilde altsaa derfor være unød-
 vendigt at tilføje den i Loven. Jeg skal
 dertil bemærke, at bliver nu Mindretallets
 Forslag vedtaget, og Loven altsaa fik en saa-
 dan Bestemmelse, vilde det jo altsaa ikke
 medføre noget, der kunde have uheldige Føl-
 ger eller medføre Tvistigheder eller lignende.
 Det vilde kun føre til et af to. Enten
 kunde Medrederne sige: Vi ville ikke sælge
 vor Skibspart til denne Skibsfører, antage
 ham paa den Betingelse, at han skulde faa
 sin Part indløst, hvis vi en Dag skulde blive
 fæde af ham og affædige ham. Altsaa slutte
 de ikke nogen skriftlig Kontrakt med ham
 derom, og den Dag, han affædiges, staar
 han, som om den Bestemmelse ikke stod i
 Loven; han har altsaa ingen Ret til at faa
 sin Part indløst. Eller ogsaa kunde det
 medføre det modsatte, at Medredere og
 Skibsførere opfatte en saadan skriftlig Kon-
 trakt i Henhold til Loven og til, hvad den
 højtærede Minister udtalte, at de allerede
 kunne nu. Hvad Mindretallets Forslag alt-
 saa vilde medføre, vilde i Virkeligheden kun
 være det at gøre de Mænd opmærksomme
 paa, at en saadan Kontrakt kan sluttes, en
 saadan Ordning kan indføres i det gensidige
 Forhold, medens jeg derimod tror, at abso-
 lut ingen vil komme i Tanker om, og at in-
 gen vil efter den nugældende Lov, naar de
 læse Lovens Bestemmelse om, at Skipperen
 til enhver Tid kan affædiges, kunne komme
 i Tanker om, at der kan sluttes en Kontrakt,
 hvorefter en Skipper kun kan affædiges paa
 ganske særlige Betingelser. Saa meget
 mindre ville de komme i Tanker derom,
 hvis de særlig ville sætte sig ind i Loven,
 hvad man jo maa antage, de ville gøre ved
 en Lov som denne, og studere Motiverne.
 Der staar i Motiverne, at Hovedsætningen
 i § 61 om Skipperens Affædigelse er den,
 at en Skipper kan til enhver Tid affædiges,
 og saa hedder det videre i Motiverne, at
 dette, at Rederiet til enhver Tid, altsaa
 ogsaa forinden Udløbet af den i Kontrakten
 fastsatte Tid, maa kunne affædige Skipperen,
 er en Følge af det Fuldmagtsforhold, hvori
 han staar til Rederiet. Det hedder videre i
 Motiverne, at selv om Skipperen har paa-
 taget sig personlig Forpligtelse til bedste for
 Skib og Ladning, forhindrer det ikke, at
 han alligevel straks kan affædiges, dog saa-
 ledes, at Rederiet skal sørge for, at han kan
 blive holdt skadesløs for disse personlige